

РЕШЕНИЕ

№ 3791

гр. София, 07.06.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.05.2017 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Георги Тафров, като разглежда дело номер **2672** по описа за **2017** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Е. И. С., чрез процесуален представител – адв.С. С., срещу Решение от 19.01.2017 г., постановено по НАХД № 14087/2016 г. по описа на Софийски районен съд, 116 състав, с което е потвърдено изцяло Наказателно постановление № 16-4332-010527 от 07.07.2016г. на началник група към СДВР, отдел пътна полиция СДВР. С обжалваното Наказателно постановление е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лева на основание чл.179, ал.2, вр. ал.1, т.5, пр.5 от ЗДвП.

В касационната жалба се излага становище, за незаконосъобразност на постановеното решение, поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Като аргумент в подкрепа на твърденията се сочи, че наказателното постановление е издадено от некомпетентно длъжностно лице. Иска се отмяната на Решението на СРС и на потвърденото с него Наказателното постановление. В съдебно заседание жалбоподателят – редовно призован, не се явява.

Ответникът по касация – Столична дирекция на вътрешните работи, Отдел „Пътна полиция”, редовно призован, не се явява.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за

неоснователност на жалбата и иска отхвърлянето и.

Административен съд София- град, V касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

Софийски районен съд, въз основа на приложените писмени доказателства и събраните в съдебното следствие гласни такива, е установил от фактическа страна, че на 27.05.2016 г., около 15:50 часа, в [населено място], на [улица], жалбоподателят Е. И. С. управлявал личния си л.а „Опел А.“ с ДК [рег.номер на МПС] , в посока от пл. “Руски паметник“ към [улица], срещу МВР Болница, в крайна дясна лента. В средната лента в колона се движел бетоновоз „Мерцедес“ с ДК [рег.номер на МПС] , управляван от свидетеля А., а в крайна лява лента се движел л.а.“Ауди“ с ДК [рег.номер на МПС] , с водач свидетелят М.. Жалбоподателят С. отнел предимство и предприел частично навлизане в съседна пътна лента – в ляво по посоката му на движение, не пропуснал намиращия се в нея бетоновоз, който водач не възприел маневрата на С. и управлявания от последния автомобил се озовал в предната част на пряко на товарния, който започнал да го бутва леко по пътното платно. Жалбоподателят реализирал удар и в предната дясна част на МПС, управлявано от св. М., която се намирала в крайна лява лента, в колона. За така настъпилото ПТП били сигнализирани органите на КАТ. При пристигането на място на св.Г. – младши автоконтрольор при 01 група “ПП“-СДВР жалбоподателя С., св.М. и св.А. попълнили декларации за настъпилото ПТП. Свидетелят Г., въз основа на тях, огледал щетите по МПС и въз основа на показанията на тримата водачи, изготвил скица на ПТП, подписана от св.М. и св.А. /като жалбоподателят С. отказал да я подпише/ и въз основа на тях съставил Акт за установяване на административно нарушение № Г./27.05.2016г. на С., който в законоустановения тридневен срок депозирал писмените си възражения по него. Били издадени и протоколи за ПТП. На базата на така съставения акт на 07.07.2016 г. е издадено атакуваното Наказателно постановление № 16-4332-010527.

Тази фактическа обстановка СРС, приел за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приложени към преписката и събраните в хода на съдебното следствие гласни доказателства. Районният съд е приел, че НП е издадено от компетентен орган, в предвидените в ЗАНН срокове и съдържа всички реквизити, предвидени в чл.57 от ЗАНН. С оглед доказателствата по делото, съдът приема, че жалбоподателят е осъществил състава на административното нарушение по чл.25, ал.2 от ЗДвП. Районният съд е приел за неоснователни твърденията на жалбоподателя, че при настъпване на ПТП е управлявал МПС при спазване на правилата, визирани в ЗДвП, тъй като това категорично се опровергава от свидетелските показания. СРС е счел, че не може да се приеме и твърдението на жалбоподателя за нечетливост на АУАН, което е довело до ограничаване правото му на защита.

В НП са посочени идентични с вписаните в АУАН факти и обстоятелства, срещу които С. се защитава и изразява несъгласие. Приети са свидетелските показания като безпристрастни, обективни и логични, отговарящи на описаната фактическа обстановка и подкрепени от събраните по делото доказателства.

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон и доказателствата по делото. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата. Безспорно от събраните по делото доказателства се установява, че водачът на процесното МПС е осъществил от обективна и от субективна страна състава на вмененото му с НП нарушение - а именно, че поради отнемане на предимство при частично навлизане в съседна пътна лента, не пропуска друг лек автомобил и реализира ПТП, като наложеното на нарушителя наказание е в законоустановения минимален размер.

Неоснователно касаторът твърди, че Наказателното постановление е издадено от некомпетентен административен орган, тъй като според представената Заповед №8121з-748 от 24.06.2015г. за определяне на длъжностни лица от МВР да съставят актове за установяване на административни нарушения, да издават наказателни постановления и да осъществяват контролна дейност по ЗДвП, които са били в сила към момента на издаване на наказателното постановление, издадена от министъра на вътрешните работи, е разрешено на началник групи при ОПП СДВР да издава посочените административни актове. В случая Наказателното постановление е издадено от Г. В. Б. на длъжност началник група към СДВР, ОПП, поради което е не е налице незаконосъобразност на издаденото НП, поради липсата на компетентност на органа.

Решението, предмет на касационна проверка, не страда от пороците, посочени от касатора като касационни основания за неговата отмяна. При извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, съдът констатира, че районният съд е постановил съдебния си акт в съответствие със закона. Процесуалните права на страните не са ограничени и нарушени, а решението е мотивирано. Не се констатира твърдените съществени процесуални нарушения и материална незаконосъобразност, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. ГРАД, V касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 19.01.2017г., постановено по НАХД № 14087/2016г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, 116 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

